

Tuần Báo Vô Vi

27 tháng 8 năm 2023

Số 670

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Khai triển bằng cách nào?
- 2) Phát triển vô cùng là sao?
- 3) Trở về với tự nhiên và hồn nhiên là sao?
- 4) Đường nào là đường tắt?
- 5) Nơi nào sẽ đến và nơi nào sẽ không?
- 6) Tự do tiến hóa là sao?
- 7) Tự tu tự tiến là sao?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

1) San Diego 02-12-2005 7:22 PM Hỏi: Khai triển bằng cách nào? Đáp: Thừa khai triển bằng cách tự thức. Kệ: Hành pháp trí minh đạo tự thành Quy y Phật pháp tự vượt cao tăng Quy không tự tiến khai tâm minh đạo Thành tâm tu tiến quy không vượt cao.	2) San Diego 03-12-2005 5:44 PM Hỏi: Phát triển vô cùng là sao? Đáp: Thừa phát triển vô cùng tức là trở về tự nhiên. Kệ: Thực hành đến (lúc) tự nhiên hồn nhiên Nhắm mắt là đã ở nơi khác Thực hành tiến hóa nơi nơi khác Vô cùng thay đổi thân tâm sáng.
3) San Diego 04-12-2005 5:53 PM Hỏi: Trở về với tự nhiên và hồn nhiên là sao? Đáp: Thừa trở về với tự nhiên và hồn nhiên là về gốc. Kệ: Nguồn gốc sanh ra trong tự nhiên Phát triển vô cùng tự tiến xuyên Đường đi sống động gieo duyên tốt Thanh tịnh tâm tu càng phát triển.	4) San Diego 05-12-2005 6:02 PM Hỏi: Đường nào là đường tắt? Đáp: Thừa thực hành là đường tắt. Kệ: Khai trí mở tâm phải thực hành Tâm tư dứt khoát tự tiến thông Khai triển chính mình tự lập công Khởi óc chuyển đều tự khai thông.
5) San Diego 06-12-2005 8:32 AM Hỏi: Nơi nào sẽ đến và nơi nào sẽ không? Đáp: Thừa nơi vô cùng sẽ đến, nơi bế tắc sẽ không. Kệ: Nhập định nhẹ nhàng quên tất cả Chẳng có mê mù tự tiến tu Minh tâm kiến tánh hồn vía du Thanh tịnh thức hồn gieo duyên tốt.	6) San Diego 07-12-2005 7:10 AM Hỏi: Tự do tiến hóa là sao? Đáp: Thừa tự do tiến hóa là không ai ràng buộc. Kệ: Thanh thanh diệu diệu tiến thanh hòa Tiến hóa thâm sâu tự tiến xa Cần khôn quy một trí phân hòa Khai triển vô cùng tự vượt qua.
7) San Diego 08-12-2005 7:43AM Hỏi: Tự tu tự tiến là sao? Đáp: Thừa tự tu tự tiến là phải hành pháp. Kệ: Thực hành chánh pháp giải phân Quý tướng Trời cao tự cứu mình Ăn năn sám hối giải phân tiến Không còn trở ngại sống an yên.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Mẫu Ái 28 (tiếp theo)

...
Các bạn đã hiểu trong sanh có tử, trong tử có sanh. Trong có nó biến thành không, trong không nó biến thành có, thì các bạn hiểu đó là sự sáng suốt. Có sáng suốt mới hiểu cái có nó có cái không, ở trong cái không nó có cái có. Trong cái tự nó có cái tan, mà trong cái tan nó có cái tự. Lấy gì để hiểu cái tự, cái tan? Phải lấy sự sáng suốt. Sáng suốt là hào quang vô cùng tận chiếu diệu để mình, để hiểu, để xét, thấy rõ chỗ đó chưa? Là phần sáng suốt mà thôi. Cho nên, tất cả toàn thân các bạn gồ ghề như vậy, tôi chỉ xét một điểm của bạn mà thôi. Bề trên cũng xét một điểm sáng suốt là điểm linh quang của bạn mà thôi. Chớ còn thể xác của bạn bây giờ có điều động, có đánh võ, có lu bù, có xung ta đây cũng thầy kệ, chúng tôi không can thiệp. Nhưng mà một thời gian rồi các bạn sẽ tiêu, cái đó không có trường tồn. Sự sáng suốt mới là trường tồn. Có sáng suốt mới mình tâm kiến tánh, nếu không có sáng suốt không bao giờ mình tâm kiến tánh.

Từ từ rồi các bạn sẽ hiểu, có nhiều người nghe, nghe vậy nhưng mà chưa hiểu. Cũng phải có sự thực hành mới hiểu được, không có thực hành làm sao hiểu. Có nhiều người tu bao nhiêu năm nay cũng chưa có hiểu gì. Lần lần, họ ý thức té ra mình phí công vô ích. Chỉ có một điểm linh quang là sáng suốt của mình, mà mình không chịu vun bồi xây dựng thì mình kẹt trong sự động loạn của sự chấp mê mà thôi. Chấp cái này, mê cái kia, chấp cái nọ làm cho mình động loạn khó tiến. Cho nên các bạn tu đi, rồi một ngày kia các bạn sẽ hiểu. Mà tôi nhắc cho kỹ cái phần nào nó muốn xâm nhập, mình xả nó, mình đừng có tu nữa, đừng nghĩ tới nó, chỉ lo niệm Phật cũng là đủ rồi. Nó áp đảo mình, mình xả. Mình chỉ lo niệm Phật, thì nó phải đi. Nó lợi dụng không được thì nó phải đi thôi.

Ở đời cũng vậy, đạo cũng vậy, cái nào mà nó lợi dụng được thì nó xâm chiếm, nó giành cái uy thế, mà nó lợi dụng không được thì thôi chứ nó không làm gì mình được. Chúng ta phải sáng suốt ở chỗ đó. Rốt cuộc phải quy về phần hồn làm chủ thôi, chớ chẳng còn cái gì hết. Phần hồn là hoàn toàn

trách nhiệm cả càn khôn vũ trụ chớ không phải đơn giản như các bạn suy nghĩ đâu. Đừng có bóp nhỏ chúng ta rồi lệ thuộc đủ các giới. Phải sửa mình để hòa đồng mới tiến được. Không nên lệ thuộc nữa. Hiểu không?

Cho nên, chúng ta phải hết sức tinh tấn để tìm hiểu lấy hành động của mình và thấy sự sai trái, nhận xét tầm tối của chính mình. Chúng ta hành cho nó tịnh, rồi thanh tịnh chúng ta xét. Các bạn hành nửa đêm hay là buổi sáng, rồi sau cơn thiền các bạn nảy ra những ý nghĩ rất hay, sáng suốt nhưng mà chưa tuyệt đối, cũng chưa vô cùng tận. Chúng ta không cho đó là đúng, chúng ta cho đó là sai thì mới có cơ hội tiến mãi tiến hoài được. Nếu chúng ta cho đó là đúng thì không bao giờ tiến được, cho đó là sai chúng ta mới sửa được. Không bị lường gạt. Người đời, cái óc con người eo hẹp nhưng mà gạt con người. Nhiều người lường gạt tinh vi, hướng hồ gì một vị thiêng liêng, nó gạt mình còn tinh vi hơn nữa. Nó sắp đặt rất thật, rất chơn nhưng mà rốt cuộc là nó lợi dụng để củng cố cho nó. Hướng về nó rồi một ngày nào đó nó lợi dụng rồi nó phá hoại tâm can của chúng ta. Tới cái ngày sa đọa nó mới thức, bởi vì nó cũng chưa thức. Nó chưa thức giác nó mới lợi dụng.

Các bạn thấy ở thế gian này có tôn giáo nào chỉ cho các bạn một lần một, rồi các bạn tự làm chủ đâu? Luôn luôn người ta bắt các bạn phải lệ thuộc họ. Còn cái này không! Các bạn là chủ thì các bạn mới giải nghiệp được, còn nếu các bạn không biết trụ trì, tự chủ và tự sửa, làm sao các bạn có cơ hội giải nghiệp. Tự tu tự tiến mới là cơ hội giải nghiệp, mà gương lành để lại cho chúng ta là Đấng Đức Thích Ca Mô Ni rõ ràng. Chư Phật tu cũng tự tu tự giải nghiệp, chớ đâu có lệ thuộc bởi cái gì đâu. Rồi đâm ra đặt ông Phật này, ông Phật kia rốt cuộc rồi đâu làm được việc gì? Chính mình đây sửa mình để tiến tới sáng suốt, không chịu sửa chỉ lo đọc cái chuyện kia rồi thâu thập. Đâu có thâu thập cái chuyện gì sáng suốt cho các bạn đâu?

Có nhiều người tu cả mười năm mà chẳng biết câu kinh là cái gì. Hỏi chứ sự sáng suốt của chúng ta ở đâu? Chúng ta bỏ sự sáng suốt sẵn có của chúng ta thì chúng ta trở về đâu? Tăm tối. Tăm tối rồi trở về gì? Điên cuồng, động loạn. Mỗi chút mỗi động, mỗi chút mỗi buồn bực, không phát triển rồi khổ thêm mà thôi. Suốt cả một cuộc đời đau khổ không có tiến hóa nổi. Mang tiếng tu mà thiếu tu là ở chỗ đó.

Cho nên các bạn phải dừng lên để tự tu, tự hành, tự tiến mới là đặc pháp.

Cảm ơn các bạn.

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

(còn tiếp)

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 30 tháng 8 năm 1969

Thế tình nợ nước đồng luân hóa
Sắc khí tương sanh lý trí hòa
Tu luyện duyên lành sanh phước đức
Xuất hồn cách ái Hội Long Hoa.

Định tâm xuất thế giao hòa
Tiến lên cõi thượng phân qua đạo đời
Trí tâm xuất hiện không rời
Long Hoa hiệp hội lập đời sửa tu
Diệt tham diệt dữ diệt mù
Diệt cho tận gốc dui mù tham sân
Tu hành luyện pháp chuyên cần
Xét cân đời đạo tiến gần Phật Tiên
Phân minh giải đáp nỗi phiền
Biết mình biết họ biết liền sự sai
Tự lo giải thoát an bài
Tiền căn luận tội sửa sai tiến lần
Chúc cho các bạn xét phân
Cán cân đời đạo ở gần bên ta
Chớ nên lập pháp ta bà
Đi đây đi đó chẳng ra lối gì
Thế gian ngũ tạng sân si
Thiên đàng thăng tiến hồn phi giải hòa
Chớ nên bày đặt tu tà
Chết rồi phải chịu làm ma cõi trần
Đời nay thế kỷ tiến tân
Trí tâm cởi mở hợp phân đủ điều
Tâm hồn sống cảnh cao siêu
Thân hình vui đẹp nhiều điều tình thương
Ước mong các bạn đo lường
Xét đi xét lại mới tường giả chơn.

Lương Sĩ Hằng - Vô Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả *Tỳ Kheo Thích Minh Châu*

CHƯƠNG I
4.11 PHẨM PAROSATA

101. CHUYỆN HƠN MỘT TRĂM KẺ NGU (Tiền thân Parosata)

Trăm kẻ ngu tụ hội...,

*Trăm kẻ ngu tụ hội.
Thiền tự một trăm năm,
Không bằng một người trí
Hiểu nghĩa lời Phật dạy.*

Tiền thân này, về câu chuyện, về giải thích và nhận diện Tiền thân đều giống như Tiền thân Parasahassa (số 99), chỉ riêng ở đây đề cập đến Thapeyya (Thiền tự).

(còn tiếp)

